

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם ארנ"י אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "עמוס" – פרק א

א דְבַר־יְהוָה אֶל־עָמוֹס אֲשֶׁר־הָיָה בְּנֶקְדִים מִתְּקוֹעַ אֲשֶׁר חָזָה
עַל־יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו וְעֵזְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּבִיָּמָיו יָרְבַּעַם בֶּן־יֹאָשׁ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שְׁנַת־שְׁנַיִם לְפָנָיו הָרַעַשׁ: ב וַיֹּאמֶר ו יהוה יהוה מציון
ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש
הכרמל: ג כה אמר יהוה על־שלשה פשעי דמשק
ועל־ארבעה לא אשיבנו על־דושם בחרצות הברזל
את־הגלעד: ד ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות
בן־הדד: ה ושברתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת־און
ותומך שבט מבית עֶדֶן וגלו עם־ארם קירה אמר יהוה:
ו כה אמר יהוה על־שלשה פשעי עזה ועל־ארבעה לא
אשיבנו על־הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום:
ז ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה: ח והכרתי

יוֹשֵׁב מֵאֲשֵׁדוּד וְתוֹמֵךְ שֶׁבֵט מֵאֲשֶׁקְלוֹן וְהִשִּׁיבוֹתִי יָדַי
 עַל־עֶקְרוֹן וְאָבְדוּ שְׂאֲרֵית פְּלִשְׁתִּים אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: ט כֹּה
 אָמַר יְהוִה עַל־שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי־צוּר וְעַל־אַרְבַּעַה לֹא אֲשִׁיבֵנו
 עַל־הַסִּגְיָרָם גְּלוֹת שְׁלֵמָה לְאָדוֹם וְלֹא זָכְרוּ בְרִית אַחִים:
 י וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת צוּר וְאָכְלָה אֶרְמְנֹתֶיהָ: יא כֹּה אָמַר
 יְהוִה עַל־שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי אָדוֹם וְעַל־אַרְבַּעַה לֹא אֲשִׁיבֵנו
 עַל־רִדְפוֹ בַּחֲרָב אָחִיו וְשַׁחַת רַחֲמָיו וַיִּטְרַף לְעַד אַפּוֹ וְעֵבְרָתוֹ
 שָׁמְרָה נֶצַח: יב וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּתִימָן וְאָכְלָה אֶרְמְנוֹת בְּצָרָה:
 יג כֹּה אָמַר יְהוִה עַל־שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי בְנֵי־עַמּוֹן וְעַל־אַרְבַּעַה
 לֹא אֲשִׁיבֵנו עַל־בְּקָעַם הָרוֹת הַגְּלָעָד לְמַעַן הִרְחִיב
 אֶת־גְּבוּלָם: יד וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת רַבָּה וְאָכְלָה אֶרְמְנוֹתֶיהָ
 בְּתִרוּעָה בְּיוֹם מִלְחָמָה בְּסַעַר בְּיוֹם סוּפָה: טו וְהִלַּךְ מִלְּכָם
 בַּגּוּלָה הוּא וְשָׂרָיו יַחְדָּו אָמַר יְהוִה:

ספר "עמום" – פרק ב

א כֹּה אָמַר יְהוִה עַל־שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי מוֹאָב וְעַל־אַרְבַּעַה לֹא
 אֲשִׁיבֵנו עַל־שָׂרְפוֹ עֲצָמוֹת מֶלֶךְ־אָדוֹם לְשִׂיד:
 ב וְשִׁלַּחְתִּי־אֵשׁ בְּמוֹאָב וְאָכְלָה אֶרְמְנוֹת הַקְּרִיּוֹת וַיִּמַּת בְּשָׂאוֹן

מוֹאֵב בְּתִרוּעָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: ג וְהִכַּרְתִּי שׁוֹפֵט מִקְרָבָה
וְכָל־שָׂרִיָּה אֶהְרֹג עִמּוֹ אֹמַר יְהוָה: ד כֹּה אָמַר יְהוָה
עַל־שִׁלְשָׁה פְּשָׁעֵי יְהוּדָה וְעַל־אַרְבַּעַה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ
עַל־מֵאָסָם אֶת־תּוֹרַת יְהוָה וְחָקִיו לֹא שָׁמְרוּ וַיִּתְּעוּם כְּנֹבִיָּהֶם
אֲשֶׁר־הִלְכוּ אֲבוֹתָם אַחֲרֵיהֶם: ה וְשִׁלַּחְתִּי אִשׁ בִּיהוּדָה וְאָכְלָה
אֲרָמְנוֹת יְרוּשָׁלַם: ו כֹּה אֹמַר יְהוָה עַל־שִׁלְשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל
וְעַל־אַרְבַּעַה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־מִכְרָם בַּכֶּסֶף צְדִיק וְאֲבִיוֹן
בַּעֲבוּר נְעֻלִים: ז הַשֹּׁאֲפִים עַל־עַפְר־אֶרֶץ בְּרֹאשׁ דָּלִים וְדַרְךְ
עֲנָוִים יָטוּ וְאִישׁ וְאִבּוֹ יִלְכוּ אֶל־הַנְּעֵרָה לְמַעַן חַלֵּל אֶת־שֵׁם
קְדֹשִׁי: ח וְעַל־בְּגָדִים חֲבָלִים יָטוּ אֶצֶל כָּל־מְזִבַּח וַיִּין
עֲנוּשִׁים יִשְׁתּוּ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם: ט וְאַנְכִי הַשְׁמַדְתִּי אֶת־הָאֱמֹרִי
מִפְּנֵיהֶם אֲשֶׁר כָּגִבָּה אֲרָזִים גָּבְהוּ וְחֶסֶן הוּא כָּאֱלוֹנִים
וְאֲשִׁמִּיד פְּרִיו מִמַּעַל וְשָׂרְשׁוֹ מִתַּחַת: י וְאַנְכִי הֶעֱלִיתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאוֹלַךְ אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה
לָרֶשֶׁת אֶת־אֶרֶץ הָאֱמֹרִי: יא וְאַקִּים מִבְּנֵיכֶם לְנָבִיאִים
וּמִבְּחֹרֵיכֶם לְנֹזְרִים הֵאֵף אֵינ־זֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה:
יב וְתִשְׁקוּ אֶת־הַנֹּזְרִים יִין וְעַל־הַנְּבִיאִים צוֹיְתָם לֵאמֹר לֹא
תִנְבְּאוּ: יג הִנֵּה אֲנֹכִי מַעֲיֵק תַּחְתֵּיכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲיֵק הָעֵגְלָה

הַמְּלֵאָה לָּהּ עֲמִיר: יד וְאַבְד מָנוֹס מִקָּל וְחֹזֵק לֹא-יֵאֱמָץ כַּחוֹ
וְגִבּוֹר לֹא-יִמְלֹט נִפְשׁוֹ: טו וְתִפֵּשׂ הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֵד וְקָל
בְּרַגְלָיו לֹא יִמְלֹט וְרֹכֵב הַסּוּס לֹא יִמְלֹט נִפְשׁוֹ: טז וְאֲמִיץ
לְבוֹ בַּגְּבוּרִים עָרוֹם יָנוֹס בַּיּוֹם-הַהוּא נְאֻם-יְהוָה:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "ידיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטרי" ו"יתבוננו ח'סדי י"קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)

נ"ך היומי – לימוד כל ספרי נביאים וכתובים במעגל השנה – [עמוד 1122]
